V അനൗദ്യോഗികാംഗങ്ങളുടെ കാര്യം

(1) റിപ്പോർട്ട് പരിഗണന

അനൗദ്യോഗിക ബില്ലുകളും പ്രമേയങ്ങളും സംബന്ധിച്ച സമിതിയുടെ രണ്ടാമത് റിപ്പോർട്ട്

ശ്രീ. പ്രമോദ് നാരായൺ: സർ, അനൗദ്യോഗിക ബില്ലുകളും പ്രമേയങ്ങളും സംബന്ധിച്ച സമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായ ഞാൻ സമിതിയുടെ രണ്ടാമത് റിപ്പോർട്ട് അംഗീകരിക്കണമെന്ന പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. വി. ജോയി: സർ, ഞാൻ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: റിപ്പോർട്ട് സഭ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

(2) സാമാന്യമായി പൊതുതാൽപ്പര്യമുള്ള സംഗതികൾ സംബന്ധിച്ച പ്രമേയങ്ങൾ

(i) പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയ രൂപീകരണം

ശ്രീ. എം. വിജിൻ: സർ, "വിജ്ഞാനം പകർന്ന് നൽകുന്നതോടൊപ്പം ജ്ഞാനനിർമ്മിതികൂടി നടക്കേണ്ടതാണ് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗം. ശ്രേണീബദ്ധമായ സമൂഹത്തിലെ യുവതയ്ക്ക് കടമ്പകൾ മറികടക്കാൻവേണ്ട അവസരം ലഭ്യമാക്കുകയെന്നത് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യമാകേണ്ടതാണ്. ജനായത്ത സമൂഹസൃഷ്ടിയുടെ മൂലക്കല്ലാകണം ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ വിജ്ഞാനാർജ്ജനത്തിനും നൈപുണിശേഷി വികസനത്തിനും സാംസ്കാരിക വികാസത്തിനുമുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി വളർത്തിയെടുക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാകണം വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കേണ്ടത്. പൊതുലിസ്റ്റിൽപ്പെടുന്ന (കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റ്) വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കുറിച്ചുള്ള നയ രൂപീകരണം അനിവാര്യമായും സംസ്ഥാനങ്ങളുമായും അക്കാദമിക സമൂഹവുമായും കൂലങ്കഷമായ ചർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുന്നതാകണം. ദൗർഭാഗ്യവശാൽ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 2020, കേന്ദ്ര സർക്കാർ ഫെഡറൽ തത്വങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. രാഷ്ട്ര നിർമ്മാണ പ്രക്രിയയിൽ പട്ടികജാതികളിലും പട്ടികഗോത്രങ്ങളിലും പിന്നാക്ക ജാതികളിലുംപെട്ട പാർശ്വവത്കൃതർക്ക് പങ്കാളിത്തം ഉറപ്പാക്കുന്നതിനു വേണ്ട സംവരണം പ്രസ്തുത നയത്തിൽ വിഭാവനം ചെയ്യാത്തത് ആശങ്കാജനകമാണ്. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ സ്വകാര്യവത്കരണം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് പാർശ്വവത്കൃതരെ മുഖ്യധാരയിൽനിന്ന് പുറന്തള്ളുമെന്നത് അവിതർക്കിതമാണ്. 'Tenure Track' എന്ന പേരിൽ അദ്ധ്യാപക നിയമനം താല്ക്കാലിക

കരാറടിസ്ഥാനത്തിലാക്കുന്നത് ദീർഘകാല അദ്ധ്യാപന പരിചയത്തിലൂടെയും നിരന്തര ഗവേഷണത്തിലൂടെയും സ്വയംനവീകരണ പ്രക്രിയയിലൂടെയും മികവിന്റെ പാത കൈവരിക്കുന്നതിന് വിഘാതമാണ്. ഇത് അദ്ധ്യാപന, ഗവേഷണ നിലവാരം ഇടിച്ചുതാഴ്ത്താൻ വഴിവയ്ക്കും. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ പിന്നോട്ടടിപ്പിക്കുന്ന നിലവിലെ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 2020, പിൻവലിച്ച് വിശദമായ ചർച്ചകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രതാൽപര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനനുയോജ്യമായ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കണമെന്ന് ഈ സഭ ഏകകണ്ഠമായി കേന്ദ്ര സർക്കാരിനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു" എന്ന പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ശ്രീ. കെ. ഡി. പ്രസേനൻ: സർ, ഞാൻ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങുന്നു.

ശ്രീ. എം. വിജിൻ: സർ, ഇന്ത്യ എന്ന മഹാരാജ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്താണ് മനുഷ്യവിഭവശേഷി. വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ശക്തമാക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ അത് പൂർണ്ണമായും പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ നമുക്ക് സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. ദരിദ്ര-ധനിക, ജാതി-മത-ലിംഗ പരിഗണനകളില്ലാതെ എല്ലാവർക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ രാജ്യത്തിന്റെ സാമൂഹിക പുരോഗതി സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. വിദ്യാഭ്യാസം എന്നത് വരാനിരിക്കുന്ന തലമുറകളെയും രാജ്യത്തെയാകെയും സ്വാധീനിക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രക്രിയകൂടിയാണ്. ഓരോ വ്യക്തിയിലും അന്തർലീനമായ കഴിവുകൾ കണ്ടെത്താനും വികസിപ്പിക്കാനും വിദ്യാഭ്യാസം സഹായകരമാകുന്നുണ്ട്. കുട്ടികളെ സാമൂഹ്യമായും ക്രിയാത്മകമായും ബന്ധിപ്പിച്ച് സമൂഹത്തിനുകൂടി ഉതകുന്ന വ്യക്തികളാക്കി പരിവർത്തനം ചെയ്യാനും കഴിയുന്നതാകണം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ നയം. വിദ്യാഭ്യാസം ദരിദ്രന്റെ ആയുധം കൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് വിശക്കുന്ന മനുഷ്യനോട് പുസ്തകം കയ്യിലെടുക്കാൻ 'ബെർടോൾട്ട് ബ്രെഹ്ത്' (Bertolt Brecht) ആവശ്യപ്പെട്ടത്. സാമൂഹ്യനീതി ഉറപ്പാക്കാൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു ഘടകം കൂടിയാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ആശയങ്ങളുടെ മണ്ഡലമാക്കുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെട്ടാൽ രാജ്യപുരോഗതിക്കാവശ്യമായ ആശയങ്ങൾക്ക് നമുക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായിവരും. നീണ്ട 34 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം 29-07-2020-ലാണ് ഒരു പുതിയ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം കേന്ദ്ര സർക്കാർ പ്രഖ്യാപിച്ചത്. അതായത് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും കൃത്യം ഒരു വർഷം മുമ്പ്. ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റ് പോലും ചർച്ച ചെയ്യാതെ ഈ കോവിഡ് മഹാമാരിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിലൂടെയാണ് കേന്ദ്ര സർക്കാർ അത് പ്രഖ്യാപിച്ചത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളെയും ബാധിക്കുന്ന ഒരു വിഷയത്തെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ അവതരിപ്പിച്ചത് എത്ര അപകടകരമായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രീതിയിലാണെന്ന് നമുക്ക് ഇതിലൂടെ കാണാൻ സാധിക്കും. സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാം വിദ്യാഭ്യാസ നയം 1968-ൽ കോത്താരി കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടത്. ശാസ്ത്ര സാങ്കേതികവിദ്യകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ നമ്മുടെ രാജ്യം നേരിടുന്ന പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലാണ് ഒന്നാം ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ലോകത്തെമ്പാടും സാമൂഹിക -സാമ്പത്തിക ഘടനയിൽ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിലാണ് രണ്ടാമത്തെ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 1986-ൽ നിലവിൽ വരുന്നത്. പ്രസ്തുത നയം പിന്നീട് ആചാര്യ രാമമൂർത്തി കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിനെത്തുടർന്ന് 1992-ൽ പരിഷ്കരിക്കുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോൾ പ്രഖ്യാപിച്ചത് മൂന്നാമത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ നയമാണ്. ഇതിന് മുന്നോടിയായി കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് ടി. എസ്. ആർ. സുബ്രഹ്മണ്യത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സമിതി രൂപീകരിക്കുകയും 2016 മേയ് മാസം അതിന്റെ റിപ്പോർട്ട് നൽകുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ഡോ. കസ്തൂരിരംഗന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മറ്റൊരു സമിതിയെ ഇക്കാര്യത്തിനായി കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ് നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സമ്പന്നനും ദരിദ്രനും ഒരുപോലെ പ്രാപ്യമായ സൗജന്യവും ഗുണനിലവാരമുള്ളതുമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന ഒന്നായിരുന്നു 1968-ലെ വിദ്യാഭ്യാസ നയം. പൊതുവായ സ്കൂൾ സംവിധാനമെന്ന നിർദ്ദേശം 1968-ലെ ഒന്നാം വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തെ ശ്രദ്ധേയമാക്കി എന്ന് നമുക്കറിയാം. അന്ന് വിദ്യാഭ്യാസം സംസ്ഥാന വിഷയത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ 1976-ൽ 42-ാമത് ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസം കേന്ദ്രത്തിനും സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സംയുക്ത അധികാരമുള്ള കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിലേയ്ക്ക് മാറ്റി. ആഗോളീകരണത്തിന്റെയും നവഉദാരീകരണത്തിന്റെയും പ്രാരംഭ സൂചനകൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയ എൺപതുകളിലാണ് അതിന്റെ അലയൊലികൾതന്നെ പ്രകടമാക്കിക്കൊണ്ട് രണ്ടാം വിദ്യാഭ്യാസ നയം 1986-ൽ രൂപീകരിക്കുന്നത്. അത് സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലടക്കം സ്വകാര്യ മൂലധനവും വിദേശ മൂലധനവും കടന്നുവരാൻ വഴിയൊരുക്കിയെങ്കിലും ജനാധിപത്യം, മതനിരപേക്ഷത, തുല്യത തുടങ്ങിയ ഭരണഘടനാ മൂല്യങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നതായിരുന്നു. അത് രാജ്യത്തിന്റെ ഫെഡറൽ സംവിധാനങ്ങളെ വലിയ തോതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായിരുന്നുവെന്ന് നമുക്കറിയാം. എന്നാൽ മൂന്നാമതായി പ്രഖ്യാപിച്ച പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം തികച്ചും കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒന്നാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പേരിൽ വാസ്തവത്തിൽ മറ്റുചില അജണ്ടകളാണ് കേന്ദ്ര സർക്കാർ നടപ്പിലാക്കിപ്പോരുന്നത്. ഫെഡറലിസം ഇല്ലാതാക്കുന്നതും വർഗ്ഗീയതയുടെ വേരുകൾ അങ്കണവാടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്രായത്തിലുള്ള നമ്മുടെ കൊച്ചുമക്കളിലേയ്ക്കുകൂടി നീളുന്നതുമാണ് ഈ നയരേഖ എന്നതാണ് അതിന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങളിലൂടെ വായിച്ചുപോയാൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത്. പ്രീ-പ്രൈമറി എല്ലാവർക്കും ലഭ്യമാക്കൽ, തൊഴിൽ പഠനം, സെമസ്റ്റർ രീതി, അദ്ധ്യാപക പരിശീലനം മെച്ചപ്പെടുത്തൽ, ത്രിഭാഷാ പദ്ധതികൾ, വിദേശ സർവ്വകലാശാലകളെ കൊണ്ടുവരൽ, കോളേജുകളുടെയും സർവ്വകലാശാലകളുടെയും ഗുണനിലവാരമുയർത്തൽ എന്നിങ്ങനെ ഒറ്റ വായനയിൽ മൂന്നാം വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിലെ നിരവധി വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഒരുപക്ഷെ സ്വീകാര്യമാണെന്ന് തോന്നുന്ന വിധത്തിൽ നയരേഖാ സമിതി അതിന് പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതൊക്കെ ആളുകളുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടാനുള്ള വിദ്യകൾ മാത്രമാണെന്നും അതിന്റെ മറവിൽ നിരവധി ചതിക്കുഴികൾ ഒരുക്കിവച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പരിശോധിക്കാൻ സൂക്ഷ്മവും നിശിതവും വിമർശനാത്മകവുമായ പരിശോധനതന്നെ നാം പ്രത്യേകമായി ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ ഭാഗമായി നടത്തേണ്ടിവരും. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഈ നയത്തിലെ പ്രധാന നിർദ്ദേശങ്ങളിലൊന്ന് സ്കൂൾ ഘടനയാണ്. സമയപരിമിതിമൂലം ഞാൻ വിശദാംശങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോകുന്നില്ല. ഇവിടെ 3-8 വയസ്സുവരെ ഫൗണ്ടേഷൻ, 8-11 വരെ പ്രിപ്പറേറ്ററി, 11-14 മിഡിൽ ഘട്ടം, 14-18 വരെ സെക്കണ്ടറി ഘട്ടം എന്നിങ്ങനെയാണുള്ളത്. പ്രീ-സ്കൂൾ ഘട്ടത്തെ നിലവിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ ഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്റെ മനഃശാസ്ത്രമോ ബോധശാസ്ത്രമോ ആയ അടിത്തറ എന്താണെന്ന് ഈ നയത്തിൽ എവിടെയും വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. അതോടൊപ്പംതന്നെ പ്രത്യേക സെക്ഷൻ 3-ൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചും സ്കൂൾ ഘടനയെക്കുറിച്ചുമെല്ലാം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽപ്പോലും കുട്ടികളുടെ അവകാശമായി വിദ്യാഭ്യാസം എവിടെയും ഈ നയത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയ്ക്ക് രൂപം നൽകുമ്പോൾ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നിർദ്ദേശക തത്വത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഭരണഘടന രൂപീകരിച്ച് പത്ത് വർഷത്തിനകം എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും എലമെന്ററി വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പാക്കണമെന്ന് വിഭാവന ചെയ്തിരുന്നെങ്കിലും അത് നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഇതിനെത്തുടർന്നാണ് സാമൂഹിക സമ്മർദ്ദങ്ങളും സുപ്രീംകോടതി വിധികളും 86-ാം ഭരണഘടനാ ഭേദഗതിയിലേയ്ക്ക് നയിച്ചത്. ഈ ഭേദഗതി പ്രകാരം എലമെന്ററി വിദ്യാഭ്യാസം കുട്ടികളുടെ അവകാശമായിമാറി, ഭരണഘടനയിൽ 21 A കൂട്ടിച്ചേർത്തു. അനുച്ഛേദം 45, 51 എന്നിവ ഭേദഗതി വരുത്തി, 2009-ൽ അത് പാർലമെന്റ് പാസ്സാക്കി. 2010-ൽ നിയമം പ്രാബല്യത്തിൽവന്നു. ഇതുപ്രകാരം എലമെന്ററി വിദ്യാഭ്യാസം കുട്ടികളുടെ അവകാശമായി മാറി. ആ അവകാശം സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് ഭരണകൂടത്തിന്റെ കടമയാണ്. ആ കടമയിൽനിന്ന്

പിൻവാങ്ങുന്നതിലേയ്ക്കാണ് ഈ നയത്തിലെ സെക്ഷൻ 3 വഴിതുറക്കുന്നത്. 3 മുതൽ 18 വയസ്സ് വരെയുള്ള കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം അവകാശമായി കാണുന്നതിനു പകരം ഈ നയത്തിൽ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ സ്കൂൾ പ്രാപ്യത ലഭ്യമാക്കും എന്നതിലേയ്ക്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്. അതോടൊപ്പംതന്നെ 30 കുട്ടികളില്ലാത്ത സ്കൂളുകൾ അടച്ചുപൂട്ടാൻ ഈ നയം നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നത് നാം വളരെ ഗൗരവത്തോടെയാണ് കാണേണ്ടത്. ഇന്ത്യയിലെ 40% സ്കൂളുകളും അത്തരത്തിൽ അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടി വരുമെന്നതാണ് വാസ്തവം. രാജ്യത്തെ 60% ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്ന് സ്കൂളുകൾ ഇതോടുകൂടി ഇല്ലാതാകാൻ പോകുകയാണ്. പാവപ്പെട്ടവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം ഇവിടെ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണ്. പണമുള്ളവർ മാത്രം പഠിച്ചാൽ മതിയെന്ന നയത്തിലേയ്ക്ക് ഈ തീരുമാനപ്രകാരം എത്തുമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. പുതിയ നയം ഫെഡറൽ സംവിധാനത്തെ അട്ടിമറിക്കുന്നു, സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ കേന്ദ്രീകൃത സംവിധാനത്തിലേയ്ക്ക് മാറ്റുന്നു. നാഷണൽ ടെസ്റ്റിംഗ് ഏജൻസി, നാഷണൽ അസസ്മെന്റ് സെന്റർ, നാഷണൽ കമ്മിറ്റി ഫോർ ഇന്റഗ്രേഷൻ ഓഫ് വൊക്കേഷണൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ആൻഡ് ട്രെയിനിംഗ്, നാഷണൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ ടെക്നോളജി ഫോറം എന്നീ ഏജൻസികൾവഴി അമിത കേന്ദ്രീകരണത്തിനും ഉദ്യോഗസ്ഥവത്കരണത്തിനും പരവതാനി വിരിക്കുന്ന ഒരു നയമായി ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയം മാറുകയാണ്. ഇത് വ്യാപകമായ നിലയിലുള്ള അഴിമതിയിലേയ്ക്ക് രാജ്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ മാറ്റുമെന്ന കാര്യത്തിൽ യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. ദേശീയ ടെക്സ്റ്റ്ബുക്കിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല, വർഗ്ഗീയ അജണ്ടയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന നയമാണ് അതിലൂടെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തെ ഓരോ സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ഭൂമിശാസ്ത്രവും സംസ്കാരികവും ഭാഷാപരവുമായ വൈവിദ്ധ്യമുണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം. വൈവിദ്ധ്യമുള്ള നാട്ടിൽ ഒരു കേന്ദ്രീകൃത പാഠ്യപദ്ധതിക്ക് ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയം ഊന്നൽകൊടുക്കുന്നു എന്നത് ഗൗരവത്തോടെ കാണണം. ത്രിഭാഷാ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്, സംസ്കൃതത്തെ ഒരു പ്രധാന ഭാഷയാക്കി, ഇന്ത്യയിലെ രണ്ടാം ഭാഷയാക്കി കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം ഇതിൽ നമുക്ക് വായിച്ചെടുക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ പൂർണ്ണമായും തകർത്തുകൊണ്ടാണ് ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയം മുന്നോട്ടുവച്ചിട്ടുള്ളത്. മെഡിക്കൽ, നിയമം എന്നിവയൊഴികെയുള്ള ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ കമ്മീഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ രൂപീകരിക്കണമെന്ന് പറയുന്നു. ഇത് യു.ജി.സി.യേക്കാൾ കേന്ദ്രീകൃതമായൊരു സംവിധാനമാണ്. ഒരു മാനദണ്ഡവുമില്ലാതെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സ്വയംഭരണത്തിന്റെയും അതിരുകൾ ഈ കമ്മീഷൻ തന്നെ തീരുമാനിക്കുന്നു. പുതിയ കോഴ്സുകൾ കൊണ്ടുവരുന്നതുമുതൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഗവേഷണ മേഖലവരെ കമ്മീഷന്റെ ഇടപെടൽ ശക്തമാകുമെന്നുള്ളതാണ് നാം ഇതിലൂടെ വായിച്ചെടുക്കേണ്ടത്. സർവ്വകലാശാലകളിലെ അദ്ധ്യാപക നിയമനം, യോഗ്യത, അനദ്ധ്യാപക ജീവനക്കാരുടെ അനുപാതം തുടങ്ങി നിയമനവും യോഗ്യതയും പോലും തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരം ഈ കമ്മീഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുകയാണ്. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണ നിയന്ത്രണവും നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ കേന്ദ്ര സർക്കാരിലെത്തുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ നിന്ന് ഭരണകൂടത്തിന്റെ പിൻമാറ്റം ഈ നയം വിഭാവന ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കോളേജുകളുടെ അഫിലിയേഷൻ അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള ശ്രമം അതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്.

കോളേജുകളുടെ മുന്നിൽ ഈ നയം മൂന്ന് ഉപാധികളാണ് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. ഒന്ന്, സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനമായി കോളേജുകൾ മാറുക. രണ്ട്, സർവ്വകലാശാലകളുടെ ഭാഗമാകുക. അതുമല്ലെങ്കിൽ മൂന്നാമത്, സർവ്വകലാശാല തന്നെയായി മാറുകയെന്നാണ് പറയുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലെ സ്ഥാപനങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, ഇരുപത് വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും അടച്ചുപൂട്ടേണ്ടിവരികയോ ഇല്ലാതാകാൻ പോകുകയോ ചെയ്യുമെന്നതാണ് വസ്തുത. നമ്മുടെ കോളേജുകളിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷവും നിലവാരം കുറഞ്ഞതാണ്. കുടിപ്പള്ളിക്കൂടത്തിന്റെ നിലവാരംപോലുമില്ലാത്ത ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉത്തരേന്ത്യൻ സംസ്ഥാനങ്ങളിലുണ്ട്. എങ്ങനെ ഇത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്വന്തം കാലിൽനിന്ന് പ്രവർത്തിക്കും? എങ്ങനെ ഇവ സർവ്വകലാശാലയാകും? ഇവിടെയാണ് ഇതിന്റെ മറ്റൊരു അജണ്ട കാണുന്നത്. ഈ നയം വരുന്നതോടെ കോർപ്പറേറ്റുകളും വിദേശ സർവ്വകലാശാലകളും നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് സജീവമാകും. വിപണി താൽപ്പര്യത്തിനനുസരിച്ച് കോഴ്സുകളുണ്ടാകും. ഫീസ് നിർണ്ണയിക്കാനും അദ്ധ്യാപകരുടെ ശമ്പളം നിർണ്ണയിക്കാനും സ്ഥാപന ഉടമകൾക്ക് അധികാരം ലഭിക്കുന്നതോടുകൂടി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല പൂർണ്ണമായി കച്ചവടമായി മാറും. സർക്കാർ സ്ഥാപനത്തിലെ പല കോഴ്സുകളും ഏറ്റെടുത്ത് നടത്താൻ സ്വകാര്യ ഏജൻസികൾക്ക് അവസരമൊരുക്കുമെന്ന് ഈ നയത്തിൽത്തന്നെ കൃത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്. എത്ര അപകടകരമായ തീരുമാനമാണ് ഇതിലൂടെ കേന്ദ്ര സർക്കാർ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്? അതോടൊപ്പം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പട്ടികജാതി/പട്ടികവർഗ്ഗ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ പ്രവേശനത്തിന് സംവരണഘടന ഉറപ്പുനൽകുന്നുണ്ട്. സമയ പരിമിതിമൂലം അതിന്റെ മറ്റ് കണക്കുകൾ ഞാൻ പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ ഈ നയത്തിൽ ഒരിടത്തും സംവരണത്തെക്കുറിച്ച് ഒരക്ഷരംപോലും പറയാൻ കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തയ്യാറാകുന്നില്ല. യു.ജി.സി. എന്ന ഒരു സംവിധാനത്തെത്തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുകയാണ്. നിലവിൽ ഹയർ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഗ്രാന്റ് കമ്മീഷനാണ് വരാൻ പോകുന്നത്. ഈ കമ്മീഷന്റെ നിലവാരം മാത്രമാണ് നോക്കുന്നത്. ഗ്രാന്റ് അനുവദിക്കാതെ എങ്ങനെയാണ് ഒരു സ്ഥാപനത്തെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനും അതിന്റെ നിലവാരം ഉയർത്താനും സാധിക്കുക? 'ഒരു രാജ്യം, ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ്, ഒരു ഭാഷ, ഒരു റേഷൻ കാർഡ്' അതാണ് നരേന്ദ്ര മോദി സർക്കാരിന്റെ മുദ്രാവാക്യം. അത് രാജ്യത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽക്കൂടി കൊണ്ടുവരാൻ പോകുന്നു. പാഠ്യപദ്ധതി/കരിക്കുലം അവർ തന്നെ തീരുമാനിക്കുന്നു. സർവ്വകലാശാലകൾക്ക് സിലബസ്സും മറ്റ് കാര്യങ്ങളും തീരുമാനിക്കാനുള്ള അവകാശമില്ലാതാകുന്നു. ദേശീയ ശാസ്ത്ര കോൺഗ്രസ് പോലെയുള്ള വേദികളിൽ മിത്തുകളും ഐതിഹ്യങ്ങളും പുരാണങ്ങളും ശാസ്ത്ര പുരോഗതിക്കായി അവതരിപ്പിക്കാൻ മടികാണിക്കാത്തവരാണ് കേന്ദ്രം ഭരിക്കുന്നത്. ഹിന്ദു രാഷ്ട്രീയവാദമെന്ന് പറയുന്നതുപോലെ ഹിന്ദുത്വ വിദ്യാഭ്യാസ നയവും ഹിന്ദുത്വ സാംസ്കാരിക നയവും കൊണ്ടുവരാനാണ് കേന്ദ്രം ഇതിലൂടെ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ സർവ്വകലാശാലകളുടെ സിലബസ്സും സ്കീമുകളും വ്യത്യാസമാണ്. എന്തുകൊണ്ടാണ് വ്യത്യസ്തത വന്നതെന്ന് നമുക്കെല്ലാം തന്നെ അറിയാം. സമൂഹത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും വൈവിധ്യം അറിവിന്റെ മേഖലകളിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ സിലബസ്സുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇത് നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: അങ്ങ് പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കണം.

ശ്രീ. എം. വിജിൻ: സർ, ഞാൻ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ദേശീയ മെന്റർ മിഷൻ സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിലൂടെ സംഘപരിവാർ ശക്തികൾ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലകളിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരാനുള്ള ശ്രമമാണ് നടത്തുന്നത്. പ്രൊഫ. പ്രഭാത് പട്നായിക് ഡിഗ്രി നാല് വർഷമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഡിഗ്രിയിൽ ഗവേഷണംകൂടി കൊണ്ടുവരണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ട് നാല് വർഷമാക്കുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. ഡിഗ്രി നാല് വർഷമാക്കുമ്പോൾ ഒന്നാം വർഷം കൊഴിഞ്ഞുപോയാലും രണ്ടാം വർഷം കൊഴിഞ്ഞുപോയാലും ഡിപ്ലോമ സർട്ടിഫിക്കറ്റും മറ്റും വിതരണം ചെയ്യുമെന്നാണ് ഇതിൽ പറയുന്നത്. ഡിഗ്രി പൂർത്തീകരിക്കണമെന്നുപോലും ഈ നയത്തിൽ പറയുന്നില്ല. പകുതിയിൽവച്ച് പഠനം അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഇത് വായിച്ചെടുത്താൽ നമുക്ക് മനസ്സിലാകുകയെന്ന് പ്രൊഫ. പ്രഭാത് പട്നായിക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: അങ്ങ് പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കണം. മറ്റ് പ്രമേയങ്ങളുമുണ്ട്.

ശ്രീ. എം. വിജിൻ: സർ, ഇപ്പോൾ അവസാനിപ്പിക്കാം. ജി.ഡി.പി.-യുടെ ആറ് ശതമാനം ചെലവഴിക്കാൻ കേന്ദ്രവും സംസ്ഥാനവും വിഹിതം വഹിക്കണമെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതെന്ത് പരിഹാസ്യമായ രീതിയാണ്? സിലബസ്സ് ഞങ്ങൾ തീരുമാനിക്കും, ഞങ്ങളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കും, എല്ലാം ഞങ്ങൾ ചെയ്യും, പക്ഷെ പണം സംസ്ഥാന സർക്കാർ നൽകണമെന്നതിലേയ്ക്ക് കാര്യങ്ങൾ പോകുന്നു. പൊതുലിസ്റ്റിൽപ്പെടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കാൻ സംസ്ഥാനങ്ങളുമായും അക്കാദമിക സമൂഹവുമായും ചർച്ച ചെയ്ത് പോകണമെന്ന് ഈ പ്രമേയത്തിലൂടെ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രീകരണം, വരേണ്യവത്കരണം, വാണിജ്യവത്കരണം, വർഗ്ഗീയവത്കരണം ഇതാണ് പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ അടിത്തുണ്. മഹത്തായ പാരമ്പര്യമുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ തകർക്കുന്ന, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഗുണനിലവാരം തകർക്കുന്ന ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം പിൻവലിച്ച് വിശദമായ ചർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രാഷ്ട്രതാൽപ്പര്യം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനനുയോജ്യമായ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കണമെന്ന് ഈ സഭ ഏകകണ്ഠമായി കേന്ദ്ര സർക്കാരിനോട് ആവശ്യപ്പെടണമെന്ന് ഈ പ്രമേയത്തിലൂടെ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

(ഭേദഗതി നോട്ടീസ് നൽകിയിരുന്ന അംഗങ്ങൾ സഭയിൽ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഭേദഗതികളൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചില്ല.)

ശ്രീ. കെ. എം. സച്ചിൻദേവ്: സർ, പുതിയ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട കല്ല്യാശ്ശേരി അംഗം അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയത്തെ ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ പിന്തുണയ്ക്കുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അക്കാഡമിക് സർവ്വാധിപത്യത്തിന്റെ ഉയർന്ന രൂപമാണ് പുതിയ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം. ഈ രാജ്യത്ത് സംഘപരിവാർ ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്ന കാലം മുതൽ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ജനാധിപത്യമൂല്യങ്ങളെയും അട്ടിമറിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ നയം നിയമമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 1976-ലെ നിയമ ഭേദഗതിയിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ശ്രീ. നരേന്ദ്ര മോദിയുടെ ഭരണകാലത്ത് കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റിൽ ഉൾപ്പെട്ട വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സംസ്ഥാന-കേന്ദ്ര ഗവൺമെന്റുകളുടെ അഭിപ്രായ സമന്വയത്തോടുകൂടിയല്ല കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇത് ആർ.എസ്.എസ്.-ന്റെ അജണ്ടയാണ്. ഒന്നാം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നരേന്ദ്ര മോദി ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ വന്ന ഘട്ടം മുതലാണ് നാം അനുവർത്തിച്ചുപോന്ന എല്ലാ ജനാധിപത്യമൂല്യങ്ങളെയും തകർത്തുകൊണ്ട് രാജ്യത്തെ മുന്നോട്ടുനയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യാ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെതന്നെ മാറ്റിയെഴുതുകയെന്നതാണ് ആർ.എസ്.എസ്. അധികാരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ ആദ്യം നടപ്പിലാക്കിയത്. അതിന്റെ ഭാഗമായി ചരിത്ര ഗവേഷണ കൗൺസിലിനെ പിരിച്ചുവിട്ട് പ്രൊഫ. യെല്ലപ്രഗഡ സുദർശൻ റാവു (Prof. Yellapragada Sudershan Rao)-നെപ്പോലെ ചരിത്ര ഗവേഷണ കൗൺസിലിന്റെ തലപ്പത്തിരുന്ന ആളിനെ മാറ്റി ആർ.എസ്.എസ്.-ന്റെ പ്രചാരകരെ നിയമിക്കാൻ സംഘപരിവാറിന്റെ നേതൃത്വവും ബി.ജെ.പി. ഗവൺമെന്റും തയ്യാറായി. അതിന്റെ ഭാഗമായാണ് ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം മാറുന്നത്. ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രം മാറ്റിയെഴുതുകയാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യസമര പോരാട്ടത്തിന്റെയും വലിയ സമരങ്ങളുടെയും പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയുമെല്ലാം ചരിത്രമാണ് രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രമെന്നാണ് നാം പഠിച്ചിട്ടുള്ളത്. മഹാത്മാഗാന്ധി, ഡോ. ബി. ആർ. അംബേദ്കർ എന്നിവരെപ്പോലെയുള്ള മഹാരഥന്മാരായ രാജ്യത്തിന്റെ ശില്പികളായി നാം അംഗീകരിക്കുന്ന വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രത്തെയെല്ലാം മാറ്റിക്കൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രം കേവലം ചില മതങ്ങളുടെ പൗരാണികമായ ചരിത്രം മാത്രമാക്കി ചുരുക്കിയെഴുതുകയാണ് ചരിത്ര ഗവേഷണ കൗൺസിലിലൂടെ ആർ.എസ്.എസ്. നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയ്ക്കകത്ത് കേന്ദ്രീകൃതമായി കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമാകുന്ന വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ വിഭാവന ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതാണ് പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ ഭാഗമായി അവർ നടപ്പിലാക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രാജ്യം എല്ലാത്തരത്തിലും വിവിധങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നവരുടേതാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യം ബഹുസ്വരതയുടേതാണ്. ശരിയായ രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഓരോ പൗരനുമുള്ള രാജ്യമാണ് നമ്മുടേത്. എന്നാൽ ആ രാജ്യത്തിനകത്ത് കേന്ദ്ര സർക്കാർ തീരുമാനിക്കുന്നതുപ്രകാരം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനങ്ങളും ഇടപെടലുകളും നടത്തിക്കൊണ്ടാണ് ആർ.എസ്.എസ്.-ന്റെ ഗവൺമെന്റ് നമ്മെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമുള്ള ഇന്ത്യ എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്നാണ് ആർ.എസ്.എസ്. വിഭാവന ചെയ്യുന്നത്. വിദ്യാഭാരതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ മാറ്റുന്നു. ആർ.എസ്.എസ്. നിശ്ചയിക്കുന്ന അജണ്ടയനുസരിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിക്കണമെന്ന സ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ രാജ്യം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിലൂടെ അവർ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ നയം രാജ്യത്തിന്റെ മണ്ണിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുക

എന്ന നിലയിലേയ്ക്കുള്ള ഇടപെടലുകളാണ് ആർ.എസ്.എസ്-ന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം വർണ്ണക്കടലാസിൽ പൊതിഞ്ഞ വിഷമാണ്. കാണുമ്പോൾ ആകർഷണീയമെന്ന് തോന്നും എന്നാൽ അപകടം പതിയിരിക്കുന്നതും ദൂരവ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമായ വിദ്യാഭ്യാസ നയമാണ് ഇന്നിവിടെ വിഭാവന ചെയ്യപ്പെട്ട പുതിയ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം. ഇത് അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ജനാധിപത്യപരമായ ചർച്ചകളുമില്ലാതെയാണ്. രാജ്യസഭയിലോ ലോക്‌സഭയിലോ ചർച്ചകളോ അഭിപ്രായ സമന്വയങ്ങളോ വിശകലനങ്ങളോ വാദ പ്രതിവാദങ്ങളോ ഇല്ലാതെ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ വേദികളിലെ കാര്യക്ഷമമായ ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാതെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന വിധത്തിലേയ്ക്കാണ് പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇത് തീർച്ചയായും വലിയ അപകടം നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സൃഷ്ടിക്കുമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു തർക്കവുമില്ല. 65 പേജുകളുള്ള പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ ഡ്രാഫ്റ്റിൽ, ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ അടിമുടി മാറ്റിമറിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല ആർജ്ജിച്ചെടുത്ത എല്ലാ മൂല്യങ്ങളെയും തകർക്കുന്നതാണ് പുതിയ നയമെന്നുള്ളത് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്.

ചീഫ് വിപ്പ് (ഡോ. എൻ. ജയരാജ്): സർ, വിദ്യാഭ്യാസമെന്നത് തൊഴിൽ മാത്രമല്ല അതിനപ്പുറം അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റനേകം തലങ്ങളുണ്ട്. ശാസ്ത്രീയ ജനാധിപത്യ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ മനസ്സിലുണ്ട്. നമ്മൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ രീതി അതായിരുന്നു. അതിന്റെ വിദൂര സാധ്യതകളെപ്പോലും ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ടാണ് പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസനയം മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. ആർ.എസ്.എസ്.-ന്റെ അജണ്ടയോടൊപ്പം കൂട്ടിവായിക്കേണ്ട മറ്റൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം വേൾഡ് ബാങ്കിന്റെ വലിയൊരു ഇടപെടൽ ഇക്കാര്യത്തിലുണ്ടെന്നതാണ്. ഡി.പി.ഇ.പി., സർവ്വശിക്ഷാ അഭിയാൻ, ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കാൻ പോകുന്ന സമഗ്രമായ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം ഇതിലെല്ലാം വേൾഡ് ബാങ്കിന്റെ ഇടപെടലുണ്ട്. വേൾഡ് ബാങ്ക് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഏജൻസികളുടെ ഇടപെടലിൽ, നമ്മൾ അനുവർത്തിച്ച സാമൂഹ്യപരമായ നിരവധി നല്ല ചിന്തകളെയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ നല്ല കാഴ്ചപ്പാടുകളെയും ബോധപൂർവ്വം ഇല്ലാതാക്കിക്കൊണ്ട് തൊഴിലധിഷ്ഠിത സമ്പ്രദായത്തിന്റെ മാത്രം മേലങ്കിയിട്ടുകൊണ്ട്, സാർവ്വത്രിക വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ നന്മകളെ പൂർണ്ണമായി തിരസ്കരിക്കാനും തമസ്കരിക്കാനുമുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമം ഈ നയത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമല്ലേ എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശ്രീ. കെ. എം. സച്ചിൻദേവ്: സർ, തീർച്ചയായും അങ്ങ് പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വൈവിധ്യത്തെയും ശാസ്ത്രീയതയേയും തകർക്കുന്നതിനാണ് പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസനയം ലക്ഷ്യമിടുന്നത്. ഈ നയം നടപ്പിലാകുമ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ സമ്പൂർണ്ണമായ കാവിവത്കരണം യാഥാർത്ഥ്യമാകും. വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായ വാണിജ്യവത്കരണം നടപ്പിലാക്കുന്ന വിധത്തിലാണ് ഈ നയം രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സാമൂഹ്യമായും സാമ്പത്തികമായും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന 85 ശതമാനം വരുന്നവരെ വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലത്തിൽനിന്നും പൂർണ്ണമായും മാറ്റുന്നതാണ് പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം. ഇനിയുള്ള നാളുകളിൽ ആദിവാസി-ദളിത്-പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസമെന്നത് വെറും സ്വപ്നമായി അവശേഷിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിലേയ്ക്ക് ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയം വഴിതെളിക്കുന്നു. ഈ നയത്തിലൂടെ സ്കൂൾ സമുച്ചയങ്ങൾ എന്ന നിലയിലുള്ള ആശയം ഉയർന്നുവരികയാണ്. ഗ്രാമീണ സ്കൂളുകൾ ഇല്ലാതാകുകയും അർബൻ മേഖലകളിലെ സ്കൂൾ സമുച്ചയങ്ങളിലേയ്ക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല മാറുകയും ചെയ്യും. ഗ്രാമഗ്രാമാന്തരങ്ങളിലെ പാവപ്പെട്ടവരുടെയും സാധാരണക്കാരുടെയും കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെയും മക്കൾ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന ഗ്രാമീണ സ്കൂളുകൾ അടച്ചുപൂട്ടപ്പെടുകയും നഗരകേന്ദ്രങ്ങളിലെ സ്കൂൾ സമുച്ചയങ്ങളിലേയ്ക്ക് പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയിലേയ്ക്ക് പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം നമ്മളെ എത്തിക്കുകയാണ്. ജോലിക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ നയമാണിത്. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് തൊഴിൽ പരിശീലനം നൽകി ജോലിക്കാരാക്കി മാറ്റുകയെന്നുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയം മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ആരും എതിർക്കുന്നില്ല. തൊഴിലധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസമെന്നത് തൊഴിലിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന നിലയിലല്ല നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ബാലവേല നിരോധന നിയമം ഉൾപ്പെടെ നിലനിൽക്കുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യത്ത്, ജോലിക്കാരെ സൃഷ്ടിക്കുക, തൊഴിലെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടി മാത്രം വിദ്യാഭ്യാസത്തെ നോക്കിക്കാണുകയെന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ വിശാലമായ തലത്തിൽ/ആഴത്തിൽ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിധത്തിലേയ്ക്ക് വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തിന്റെ പരമോന്നതമായ ഘട്ടങ്ങളിലേയ്ക്കെല്ലാം പഠനത്തിലൂടെ മുന്നേറാൻ സാധിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാണ് രാജ്യത്തുണ്ടാകേണ്ടത്. വിദ്യാഭ്യാസം ലക്ഷ്യമിടുന്നത് കേവലം ജോലി ലഭിക്കുകയെന്നതിന് മാത്രമല്ലെന്ന കാര്യം ഈ ഘട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകമായി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. വ്യാജ സർവ്വകലാശാലകൾ ഉയർന്നുവരുന്നു. സർവ്വകലാശാലകളെന്ന മഹത്തായ സങ്കല്പവും സർവ്വകലാശാലകളിൽ ജനാധിപത്യ വേദികളും ഇല്ലാതാകുന്നു. സർവ്വകലാശാലയുടെ ജനാധിപത്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്വഭാവം തകർക്കപ്പെടുന്നു. സ്ഥിര അദ്ധ്യാപകരില്ലാത്ത താല്ക്കാലികമായ/ കോൺട്രാക്ട് വ്യവസ്ഥയിലുള്ള അദ്ധ്യാപകരുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമായി, ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ ഭാഗമായി വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഈ നയം നടപ്പിലാകുന്നതോടെ ഇന്ത്യയാകെ മാറുകയാണ്. ശരിയായ മാറ്റത്തിലേയ്ക്കല്ല, തെറ്റായ അപകടം നിറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിലേയ്ക്കാണ് ഇന്ത്യ മാറുന്നത്. രാജ്യം അപകടം നിറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് മാറുമ്പോൾ രാജ്യത്തെ എട്ട് കോടിയോളം വരുന്ന യുവാക്കൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നിഷേധിക്കുന്ന രാജ്യമായി നമ്മുടെ രാജ്യം മാറുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ സമ്പൂർണ്ണമായ സ്വകാര്യവത്കരണവും വാണിജ്യവത്കരണവും നടപ്പിലാക്കുന്ന രാജ്യമായി നമ്മുടെ രാജ്യം മാറുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം തിരിച്ചറിയണം. ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയം നടപ്പിലാകുന്ന ഘട്ടംമുതൽ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സമ്പൂർണ്ണമായി വർഗ്ഗീയവത്കരിക്കുന്ന രാജ്യമായി നമ്മുടെ രാജ്യം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന ഇ-ഗ്രാന്റുകളും ഫെലോഷിപ്പുകളും വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുന്ന രാജ്യമായി നമ്മുടെ രാജ്യം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധിയായ എല്ലാ കൗൺസിലുകളും ഇല്ലാതാക്കുകയും പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ജനാധിപത്യ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനവുമില്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ വിഭാവന ചെയ്യുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ രംഗമായി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ വിഭ്യാഭ്യാസ രംഗം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ജി.ഡി.പി.യുടെ വെറും 0.62 ശതമാനം മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തിനുവേണ്ടി നീക്കിവയ്ക്കുന്നത്. ആ നിലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സമ്പൂർണ്ണമായി തകർക്കുന്ന, നാം ആർജ്ജിച്ചുപോന്ന വിദ്യാഭ്യാസ മൂല്യങ്ങളെ തകർക്കുന്ന, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല സ്വകാര്യവത്കരിക്കുകയും കച്ചവടവത്കരിക്കുകയും വർഗ്ഗീയവത്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തെറ്റായ നിലയിലേയ്ക്കുള്ള ഇടപെടലിലേയ്ക്കാണ് ഇന്ത്യൻ സാഹചര്യം ഇന്ന് മുന്നോട്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. 1857 മുതൽ നിലനിന്ന അഫിലിയേഷൻ സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതാകുകയാണ്. സമ്പൂർണ്ണമായി തകിടം മറിയുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ ശരിയായ വിധത്തിൽ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാൻ, രാജ്യത്തിന്റെ ജനാധിപത്യ മനസ്സുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സംരക്ഷിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ള എല്ലാവരും ഒറ്റക്കെട്ടായി അണിനിരക്കേണ്ട സാഹചര്യമാണ് രാജ്യത്ത് സംജാതമായിട്ടുള്ളത്. സർവ്വതലവും തകർക്കുന്ന വർഗ്ഗീയവത്കരണത്തിനും സ്വകാര്യവത്കരണത്തിനും ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്ന പുതിയ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് കല്ല്യാശ്ശേരി അംഗം ശ്രീ. എം. വിജിൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയത്തെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ-സാമൂഹ്യനീതി വകുപ്പുമന്ത്രി (ഡോ. ആർ. ബിന്ദു): സർ, വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് നടപ്പാക്കേണ്ട പരിഷ്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് നരേന്ദ്ര മോദി സർക്കാരിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ വിശദീകരിക്കുന്ന 'ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 2020' എന്ന നയരേഖ ഇന്ത്യൻ സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, വിശേഷിച്ച് കേരളത്തിന്റെ സവിശേഷ സാഹചര്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കാനിടയുള്ള പ്രതിഫലനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ജെ.എൻ.യു. അദ്ധ്യാപകനും വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണനും മുൻ പ്ലാനിംഗ് ബോർഡ് വൈസ് ചെയർമാനുമായിരുന്ന പ്രൊഫസർ പ്രഭാത് പട്നായിക് അദ്ധ്യക്ഷനായിട്ടുള്ള പ്രത്യേക സമിതിയെ നിയോഗിച്ച് വിശദമായൊരു പഠനം കേരള സർക്കാർ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിവിധ സംഘടനകളും വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണരും ഈ രേഖ സംബന്ധിച്ച് നിരവധി പഠനങ്ങളും അഭിപ്രായ പ്രകടനങ്ങളും ഇതിനോടകം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ രേഖ നടപ്പിലായാൽ സൃഷ്ടിക്കാനിടയുള്ള ദൂരവ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഇതിനകം വിപുലമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളം പോലെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയ്ക്ക് വിപുലമായ ജനാധിപത്യ ഉള്ളടക്കവും ജനകീയമായ പ്രവർത്തനശൈലിയുമുള്ള സംസ്ഥാനത്ത് പ്രസ്തുത നയരേഖയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമായാൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങൾ ഗവൺമെന്റ് പരിശോധിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ കരട് സാമൂഹ്യ ചർച്ചകൾക്കുവേണ്ടി കേന്ദ്ര മാനവവിഭവ വികസന മന്ത്രാലയം പുറത്തുവിട്ടപ്പോൾ പതിനാലാം കേരള നിയമസഭയുടെ പതിനാറാം സമ്മേളനത്തിൽ സഭ ഐകകണ്ഠ്യേന ഒരു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരുന്നു. ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 2020 ഉണ്ടാക്കിയേക്കാവുന്ന പ്രതിലോമകരമായ ഫലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് കേരളീയ സമൂഹത്തിലുണ്ടായ ആശങ്കകളും ഉത്കണ്ഠകളും ഇപ്പോഴും തുടരുകയാണ്. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദേശീയ നയരേഖ മുൻകാല വിദ്യാഭ്യാസ നയങ്ങളുടെ ജയപരാജയങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ട്, ഈ രംഗത്ത് സമകാലിക ആവശ്യങ്ങളെ ജനാധിപത്യപരമായ അഭിലാഷങ്ങളുടേയും ഭരണഘടനാ നിർദ്ദേശങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അഭിസംബോധന ചെയ്യാനുതകുന്ന ദർശനവും നയസമീപനങ്ങളുമാണ് മുന്നോട്ടുവയ്ക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഒട്ടുംതന്നെ ജനാധിപത്യപരമല്ലാത്ത അസമത്വ ജഡിലവും ശ്രേണീകൃതവുമായ അധികാര ഘടന നിലനിന്നിരുന്ന, ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള ഭൂതകാലപ്പെരുമയിൽ അഭിരമിച്ചുകൊണ്ട് അത്തരമൊരു ഘടനയാണ് ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിന് അഭികാമ്യമെന്ന നിലയിലാണ് ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം അതിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവച്ചിട്ടുള്ളത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

11.00 am]

വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുടെ മൂലക്കല്ലുകളാകേണ്ട പ്രാപ്യത, തുല്യത, ഗുണമേന്മ എന്ന ത്രിത്വം ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ നയരേഖയിലൂടെ കേന്ദ്രത്തിലുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, പ്രാപ്യതയും തുല്യതയും സാമൂഹ്യനീതിയും സംബന്ധിച്ച ആലോചനകൾ ഈ നയരേഖയിൽ പ്രകടമായ വിധത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നത് അങ്ങേയറ്റം ആശങ്കാജനകമാണ്. അമിതമായ കേന്ദ്രീകരണ പരിശ്രമങ്ങളിലൂടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് വാണിജ്യവത്കരണം, വരേണ്യവത്കരണം, വർഗ്ഗീയവത്കരണം എന്നീ പ്രതിലോമ പ്രവണതകൾ ശക്തിപ്പെടുത്താനാണ് ഈ നയരേഖ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്. അത് തീർത്തും നിർഭാഗ്യകരവും നിരാശാജനകവുമാണ്. മാത്രമല്ല, മതനിരപേക്ഷതയെന്ന ഭരണഘടനാ മൂല്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഈ നയരേഖ തീർത്തും മൗനം പാലിക്കുന്നുവെന്നത് അത്യന്തം അപലപനീയമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ സാംസ്കാരിക സമൃദ്ധ വൈജാത്യങ്ങളെയും വൈവിദ്ധ്യങ്ങളെയും ഈ നയരേഖ അവഗണിക്കുകയാണ്. ബഹുസ്വരതയേയും വ്യത്യസ്തകളെയും കുറിച്ച് അജ്ഞത നടിക്കുകയാണ്. ദേശീയത സംബന്ധിച്ച വികല വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് ഈ നയത്തിന്റെ അന്തർധാരയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ പുരോഗതിക്ക് വിഘാതമാകുന്ന സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും അവയ്ക്ക് പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനും ഈ നയരേഖയ്ക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വരവോടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ചെലവേറുകയും നേരത്തെ വിഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ള നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ കഴിയാതെ കുട്ടികൾ കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്ന പ്രശ്നം രൂക്ഷമാകുകയുമാണ്. വിജ്ഞാന വിരുദ്ധ മനോഭാവത്തിനും വിഭാഗീയതയ്ക്കും പാർശ്വവത്കരിക്കപ്പെട്ട വിഭാഗങ്ങളുടെ അടിച്ചമർത്തലിനും സാന്ദ്രതയേറി വരുന്ന രാജ്യത്തെ സമകാലിക രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലത്തിൽ ശാസ്ത്രീയ മനോഭാവവും പൗരബോധവും കൂമ്പടഞ്ഞുപോകുന്ന സ്ഥിതിയാണുള്ളത്. 2035-ഓടെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് മാത്രം Gross Enrolment Ratio 50 ശതമാനമാക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ നയരേഖയിൽ ഇതിനായി പൊതുഖജനാവിൽനിന്ന് പണം ചെലവഴിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതേയില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തെ വിപണിയുടെ ദയാദാക്ഷണ്യത്തിന് എറിഞ്ഞുകൊടുത്ത് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ഉദാത്ത ലക്ഷ്യങ്ങളോടെയുള്ള സ്വകാര്യ നിക്ഷേപങ്ങളുണ്ടാകുമെന്ന വിഫല പ്രതീക്ഷ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അഫിലിയേറ്റിംഗ് സർവ്വകലാശാലകൾ പാടില്ലെന്ന നിർദ്ദേശവും അപകടം പിടിച്ചതാണ്. ഈ നിർദ്ദേശം നടപ്പായാൽ ധനവിഭവവും മനുഷ്യവിഭവവും പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള സാധ്യതകളാണ് ഇല്ലാതാകുന്നത്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സാധാരണക്കാർക്കും ദുർബല ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഗ്രാമീണ ജനതയ്ക്കും വിദൂര പ്രദേശ നിവാസികൾക്കും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം അപ്രാപ്യമാകുകയും ചെയ്യും. വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഭരണഘടന വിഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ള കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകളുടെ തുല്യ അധികാരത്തിന് പുല്ലുവിലയാണ് കരട് രേഖയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഭരണഘടന ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കുന്ന അധികാരങ്ങളും പ്രാമുഖ്യവും കവർന്നെടുക്കാനും കേന്ദ്രത്തിന് സർവ്വ അധികാരങ്ങളും ചാർത്തിനൽകാനുമുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നയരേഖയിലുടനീളം കാണാം. സാമൂഹ്യനീതി, പ്രാപ്യത, ജനാധിപത്യക്രമങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിദ്യാഭ്യാസ സങ്കൽപ്പങ്ങൾ അട്ടിമറിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് ഈ രേഖയിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. കാലിക പ്രസക്തിയില്ലാത്ത വേദവിശ്വാസ സംഹിതയുമായി മൂല്യാധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ സമീപനത്തെ കൂട്ടിക്കെട്ടി വിമർശന വിചാരം, സ്വാതന്ത്ര്യ ചിന്ത, ഭരണഘടനാ തത്വങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെ തളർത്തിയിടാനുള്ള ആസൂത്രിത ശ്രമവും ദർശിക്കാൻ കഴിയും. വേദകാല പൗരാണികതയിലും ചില പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അഭിരമിച്ചുകൊണ്ട് രാജ്യത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക വൈവിദ്ധ്യത്തെയും വൈജ്ഞാനിക പരിണാമ ചരിത്രത്തെയും അവഗണിക്കാനുള്ള തത്രപ്പാടും സുവ്യക്തമാണ്. ഗവേഷണ വിഷയങ്ങളും പ്രോജക്ടുകളും കണ്ടെത്താനും അംഗീകരിക്കാനും ഫണ്ട് ചെയ്യാനുമുള്ള അധികാരം തികച്ചും കേന്ദ്രീകൃത സ്വഭാവമുള്ള നാഷണൽ റിസർച്ച് ഫൗണ്ടേഷന് മാത്രമായി പതിച്ചുനൽകിക്കൊണ്ട് ഭരണഘടന ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള വികേന്ദ്രീകൃത സമീപനവും സമ്പ്രദായവും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനാണ് മറ്റൊരു കുത്സിത ശ്രമം.

ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 2020 ദേശീയ സാക്ഷരതാ മിഷന്റെ ജയപരാജയങ്ങൾ വിലയിരുത്തുകയോ സാക്ഷരതാ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്കാരത്തിന് സ്ഥായിയായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. സ്കൂളുകളിലെ ഉച്ചഭക്ഷണ വിതരണ പദ്ധതിക്കാവശ്യമായ വിഹിതം ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവയ്ക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമില്ല. പോഷകാഹാര ദൗർലഭ്യത്തെക്കുറിച്ച് നയരേഖ മൗനം പാലിക്കുന്നു. ത്രിഭാഷാ സമ്പ്രദായം പ്രൈമറി തലത്തിൽ നടപ്പാക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അത് കുട്ടികളുടെ പഠനഭാരം വർദ്ധിപ്പിക്കും. സെക്കണ്ടറി തലത്തിൽ മാത്രമെ ത്രിഭാഷ രീതി ആരംഭിക്കാവൂ. പ്രൈമറി തലത്തിൽ പ്രാധാന്യം മാതൃഭാഷയ്ക്കായിരിക്കണം. സംസ്കൃതത്തിന് നൽകുന്ന അമിതപ്രാധാന്യവും ആശങ്കകൾ ഉളവാക്കുന്നു. സർക്കാർ സ്കൂളുകളുടെയും സർക്കാർ സഹായത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്കൂളുകളുടെയും ശോച്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് നയരേഖ മൗനം പാലിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയ സമീപനത്തിന്റെ സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിന്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഉദാഹരണമാണിത്. ദരിദ്രരും ദുർബല ജനവിഭാഗങ്ങളും ആശ്രയിക്കുന്ന സർക്കാർ സ്കൂളുകളുടെ സ്ഥിതി മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ആസൂത്രിതമായ ശ്രമമുണ്ടാകില്ലെങ്കിൽ പ്രൈമറി/സെക്കണ്ടറി തലങ്ങളിൽ സമതയും പ്രാപ്യതയും എങ്ങനെയാണ് ഉറപ്പാക്കാൻ കഴിയുക? വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശ നിയമത്തിന്റെ സെക്ഷൻ 12(C) ഭേദഗതി ചെയ്ത് പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിലുള്ളവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള 25 ശതമാനം സംവരണം ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള നീക്കം അപലപനീയമാണ്. പിന്നാക്കവിഭാഗങ്ങളിലുൾപ്പെടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഗുണനിലവാരമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നിഷേധിക്കുന്നത് ഒരു കാരണവശാലും അംഗീകരിക്കാനാകില്ല. നയരേഖയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ള മൂല്യാധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ സങ്കൽപ്പം ബോധപൂർവ്വം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ചില ആശയങ്ങൾക്ക് മാത്രം പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്നതാണ്. ആധുനിക ജനാധിപത്യ മതേതര മൂല്യങ്ങൾ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതായാണ് കാണുന്നത്. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയും ഭരണഘടനാദത്തമായ മൂല്യങ്ങൾക്കും ഈ നയരേഖയിലെ മൂല്യാധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസ സമീപനത്തിൽ അവഗണന തന്നെയാണ്. ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പരിമിതികൾ നേരിടുന്ന കുട്ടികളുടെയും കൗമാരക്കാരുടെയും താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ നിരവധി കാര്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള Rights of Persons with Disabilities Act ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയരേഖ തയ്യാറാക്കിയവർ കണക്കിലെടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. പട്ടികജാതി-പട്ടികവർഗ്ഗ പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങൾ, സ്ത്രീകൾ, ഭിന്നശേഷിക്കാർ, ട്രാൻസ്ജെൻഡറുകൾ തുടങ്ങിയ പാർശ്വവത്കൃത വിഭാഗങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തവും ശാക്തീകരണവും ഈ നയരേഖ സൃഷ്ടാക്കൾക്ക് വിഷയമേ ആയിട്ടില്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നയരേഖയിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഫെഡറൽ തത്വങ്ങളുടെ നഗ്നമായ ലംഘനമാണ് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. വികേന്ദ്രീകൃത സമീപനത്തിന് പ്രാമുഖ്യമുള്ള ഫെഡറൽ തത്വങ്ങളാണ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന അനുശാസിക്കുന്നതെങ്കിൽ സർവ്വവും കേന്ദ്രീകൃതമാക്കാനുള്ള ഉൽക്കടമായ അഭിവാഞ്ഛയാണ് വിദ്യാഭ്യാസ നയരേഖയിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ പൊതുമുതൽമുടക്ക് വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും 2035-ഓടെ Gross Enrolment Ratio അൻപത് ശതമാനമാക്കണമെന്നും ഒഴുക്കൻമട്ടിൽ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും കേന്ദ്ര സർക്കാരിന്റെ മുൻകാല വികല സമീപനങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ആഘാതങ്ങളെക്കുറിച്ച് മൗനം പാലിക്കുന്നു. തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന കാര്യത്തിൽ അദ്ധ്യാപകർക്കും അക്കാദമിക സമൂഹത്തിനുമുള്ള പങ്ക് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ഈ നയരേഖ ജനാധിപത്യ സ്വഭാവമുള്ള സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി സമിതികൾക്ക് പകരം കോർപ്പറേറ്റ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശൈലിയിലുള്ള ബോർഡ് ഓഫ് ഗവർണേഴ്സ് എന്ന ഭരണ സംവിധാനമാണ് ശിപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സമത, സാമൂഹ്യനീതി, അക്കാദമിക ഭദ്രത തുടങ്ങിയവയെ ഈ സമീപനം പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്നു. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും സമാനമായ പ്രവർത്തനമാണ് നടത്തിവരുന്നതെന്ന ലളിതയുക്തിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇവയ്ക്ക് ഒരേതരം നിയന്ത്രണ മാനദണ്ഡങ്ങളാണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ, ജനാധിപത്യ അധിഷ്ഠിത ഭരണക്രമവും സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധതയും പ്രാദേശിക ആവശ്യങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞുള്ള പ്രവർത്തനവും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളെ സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നു. സമത്വത്തിനും സാമൂഹിക നീതിക്കും പ്രാപ്യതയ്ക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന നമ്മുടെ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളെയും സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളെയും സ്വാശ്രയസ്ഥാപനങ്ങളെയും ഒരേ റെഗുലേറ്ററി മാനദണ്ഡങ്ങൾ പ്രകാരം നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള രേഖയിലെ നീക്കം സ്വീകാര്യമല്ല. യു.ജി.സി.-ക്ക് പകരം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ കമ്മീഷനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ പല ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും അസ്ഥിത്വം ഇല്ലാതാകുന്നു. പിന്നാക്ക പ്രദേശങ്ങളിലും വിദൂര ജില്ലകളിലും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേക പരിഗണനയുണ്ടാകണമെന്ന നിർദ്ദേശം രേഖയിലുണ്ട്. അസന്തുലിതമായ പ്രാദേശിക വികസനത്തിനുള്ള കാരണം ഭൗതികമായ അപ്രാപ്യത മാത്രമല്ലെന്നതാണ് വസ്തുത. മതം, ജാതി, വർഗ്ഗം, ലിംഗം, ശാരീരികമായ പരിമിതികൾ തുടങ്ങി നിരവധി ഘടകങ്ങളും പ്രാപ്യതയെ സ്വാധീനിക്കുന്ന നിർണ്ണായക ഘടകങ്ങളാണ്. പ്രാപ്യതയെ മേൽഘടകങ്ങൾകൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ രേഖ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. വിദ്യാർത്ഥി പ്രവേശനത്തെക്കുറിച്ചും വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ നിയമനത്തിന് സംവരണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഭിന്നശേഷി വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരുടെ പ്രാപ്യത പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചും രേഖയിൽ പരാമർശമില്ല. ബഹുവൈജ്ഞാനിക സമ്മിശ്രരീതിയിൽ തങ്ങളുടെ പഠനമാർഗ്ഗങ്ങളും കോഴ്സുകളും തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവസരം നൽകുന്ന ലിബറൽ ആർട്സ് സമീപനത്തിന്റെ ഭാഗമായി ആ സമ്പ്രദായം നടപ്പിലാക്കാനാവശ്യമായ അക്കാദമിക-സാംസ്കാരിക പരിസരം സജ്ജമാക്കിയാലേ പഠിതാക്കളുടെ കഴിവുകൾ പൂർണ്ണാർത്ഥത്തിൽ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ കഴിയൂ. വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും അദ്ധ്യാപകരുടെയും എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റാൻ കെല്പുള്ള പൂർണ്ണമായും വികസിച്ച റെസിഡൻഷ്യൽ സർവ്വകലാശാലകളിൽ ഒരുപക്ഷെ ഈ സമ്പ്രദായം വിജയിക്കുന്നുണ്ടാകും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സർവ്വകലാശാലകളിലേയും കോളേജുകളിലേയും സ്ഥിതി ഇത്തരത്തിലുള്ളതല്ല. ലിബറൽ ആർട്സ് സമ്പ്രദായം പഠനത്തിന്റെ ഗൗരവവും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സത്തയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുമെന്നും പകുതിവെന്ത ആശയങ്ങളുമായി വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠനം പൂർത്തിയാക്കുന്ന സ്ഥിതി സൃഷ്ടിക്കുമെന്നും ഭയപ്പെടുന്നു. അദ്ധ്യാപകരുടെയും ഗവേഷകരുടെയും സ്വയംഭരണാവകാശങ്ങൾ പരിമിതപ്പെടുത്താനും സ്ഥാപനങ്ങളെ ബ്യൂറോക്രാറ്റുകൾക്ക് പ്രാമുഖ്യവും മേൽക്കയ്യുമുള്ള ബോർഡ് ഓഫ് ഗവർണർമാരുടെയും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷണൽ ലീഡർമാരുടെയും ഭരണത്തിൻ കീഴിലാക്കാനുമാണ് രേഖയിലെ ശിപാർശ. തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ട സമിതികളിലൊന്നും തന്നെ അദ്ധ്യാപക പ്രാതിനിധ്യം വിഭാവന ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കേന്ദ്രീകൃത സ്വഭാവമുള്ള നാഷണൽ റിസർച്ച് ഫൗണ്ടേഷൻ സ്ഥാപിച്ച് ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കടിഞ്ഞാണിടാനുള്ള ശിപാർശ കരട് നയരേഖ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നു. 'രാഷ്ട്രീയ ശിക്ഷാ ആയോഗ്'-ന്റെ കീഴിലുള്ള അപ്പെക്സ് ഏജൻസിയായിട്ടാണ് എൻ.ആർ.എഫ്. (നാഷണൽ റിസർച്ച് ഫൗണ്ടേഷൻ) വിഭാവന ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മേഖലാ കൗൺസിലുകൾ വഴിയും വിഷയ നിർണ്ണയ സമിതികൾ വഴിയും എൻ.ആർ.എഫ്. ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുകയും ഫണ്ട് നൽകുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ് നിർദ്ദേശം. ഇതിലൂടെ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിഷയവും മുൻഗണനാക്രമവും നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ അവകാശമാണ് കവർന്നെടുക്കപ്പെടുന്നത്. വ്യവസായ വാണിജ്യ മേഖലകളുടെ ഇംഗിതത്തിനും ആവശ്യത്തിനുമനുസരിച്ച് മാത്രമെ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കേണ്ടതുള്ളൂവെന്ന സമീപനം സ്വീകാര്യമല്ല. വ്യക്തിനിഷ്ഠമായ മേൽനോട്ടവും ലക്ഷ്യനിർണ്ണയവുമാണ് ഗവേഷണത്തിന്റെ കാതൽ. നിയമനങ്ങളും സേവന-വേതന വ്യവസ്ഥകളും അദ്ധ്യാപകരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന തലത്തിലാകണം. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തുള്ള അദ്ധ്യാപകരുടെയും ഗവേഷകരുടെയും അനദ്ധ്യാപകരുടെയും കഴിവുകൾക്കും മനോവീര്യത്തിനും ശോഷണം വരുത്തുന്ന ശിപാർശകളാണ് ഈ നയരേഖയിലുള്ളത്. സ്ഥിരനിയമനങ്ങളുടെ പരിമിതപ്പെടുത്തൽ, ഹ്രസ്വകാല കരാർ നിയമനങ്ങൾ, പെൻഷനിലും റിട്ടയർമെന്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളിലും കുറവുവരുത്താനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ, സമയബന്ധിത കരിയർ പുരോഗതി നിർത്തലാക്കാനുള്ള ശിപാർശ, അക്കാദമിക തീരുമാനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുവാനും അധികാരം പരിമിതപ്പെടുത്തുവാനുമുള്ള നീക്കം തുടങ്ങി അദ്ധ്യാപകവൃത്തി അനാകർഷകമാക്കാനുള്ള നിരവധി നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് രേഖയിലുള്ളത്. അക്കാദമിക രംഗത്തെ കോർപ്പറേറ്റുവത്കരണമാണ് ഇതിന്റെ ഭാഗമായി നടപ്പാക്കപ്പെടുന്നതെന്നതാണ് വസ്തുത. ആൺകുട്ടികളോടും പുരുഷന്മാരോടും ട്രാൻസ്ജെൻഡറുകളോടുമൊക്കെ കാട്ടേണ്ട കരുതലിന്റെയും ശ്രദ്ധയുടെയും കൂടി ഭാഗമായി നടപ്പാക്കേണ്ട ലിംഗനീതി വിഷയങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച്, പെൺകുട്ടികളുടെ

വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലെ പങ്കാളിത്തം, സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജി, എൻജിനീയറിംഗ്, കണക്കടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഗവേഷണം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിലെ സ്ത്രീ പങ്കാളിത്തം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും തന്നെ ഈ നയരേഖ സംസാരിക്കുന്നില്ല; തികഞ്ഞ മൗനം പാലിക്കുകയാണ്. ICT (Information and Communications Technology)-യും ഡിജിറ്റൽ ഓൺലൈൻ പഠനം എന്നിവയ്ക്കൊക്കെത്തന്നെ ക്ലാസ്റൂം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ബോധന പഠന പ്രക്രിയയ്ക്ക് പകരമാകാനുള്ള ശേഷി ഓൺലൈൻ കോഴ്സുകൾക്ക് ഇന്ത്യയിലുള്ളതായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സാഹചര്യത്തിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ പഠനമാണ് നാം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കേണ്ടത്. ഡിജിറ്റൽ സാങ്കേതികവിദ്യയും ഇന്ററാക്ടീവ് മൾട്ടി മീഡിയ സാധ്യതകളും പുതിയ മേഖലകൾ തുറന്നുതരുന്നുവെന്ന കാര്യം വാസ്തവമാണ്; എന്നാൽ നിരന്തര സമ്പർക്കത്തിലൂടെ ക്ലാസ് മുറികളിൽ നടക്കുന്ന പഠനബോധന പ്രക്രിയയ്ക്ക് ഒരിക്കലും അത് പകരമാകില്ല. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അദ്ധ്യാപകർക്കും വേണ്ട പരിഗണന നൽകാതെ വ്യവസായ വാണിജ്യനിക്ഷേപ താല്പര്യങ്ങൾക്കാണ് ഈ നയരേഖയിൽ പ്രാമുഖ്യം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. ഈ നയരേഖയിലെ കുറ്റകരമായ മൗനങ്ങളും അഭാവങ്ങളും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും തുറന്നുകാട്ടപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിലുള്ള ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയരേഖ തള്ളിക്കളയാനും പൗരസമൂഹവുമായി പ്രത്യേകിച്ച്, അക്കാദമിക സമൂഹവുമായി ആലോചനകൾ നടത്തി പുതിയ നയരേഖ രൂപപ്പെടുത്താനും കേന്ദ്രത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. കേരള സർക്കാരാകട്ടെ, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ സമഗ്രവും സമൂലവുമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്ക് ലക്ഷ്യമിടുകയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിതന്നെ ഇതിനകം നിരവധി തവണ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ലോക സാഹചര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു നവവൈജ്ഞാനിക സമൂഹസൃഷ്ടിക്കാവശ്യമായ വിധത്തിൽ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയെ സജ്ജമാക്കുവാൻ നാം പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമാണ്. വിവര വിസ്ഫോടനത്തിന്റെ യുഗത്തിൽ നവീനമായ ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക മേഖലകളിലേയ്ക്ക് അന്വേഷണാത്മക മനോഭാവത്തോടെ വിദ്യാർത്ഥികളെ നയിക്കാനുതകുംവിധമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കാണ് നാം നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നത്. ലോകോത്തര നിലവാരത്തിലുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തുകൊണ്ട് സാമൂഹ്യനീതിയും ഗുണമേന്മയും ഒരേ സമയം ഉറപ്പുവരുത്തുക എന്ന കടമ നാം ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്. ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗം എം. വിജിൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയത്തിൽ ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങളോട് സർക്കാരിന് പൊതുവെ യോജിപ്പാണുള്ളത്. എന്നാൽ ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ സമഗ്രവും വിശദവും സർവ്വതലസ്പർശിയുമായ ഒരു പരിശോധനയും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അവതരണവുമാണ് സഭയിൽ നടത്തേണ്ടത്. ഈ നയം സംബന്ധിച്ച പഠനങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും ലഭ്യമായ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം കേന്ദ്ര സർക്കാരിനെ അറിയിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. ഈ നയത്തിന്റെ പ്രതിലോമകരമായ അംശങ്ങളെക്കുറിച്ചും വിപരീതവും ഋണാത്മകവുമായ വശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും എല്ലാ വിശദാംശങ്ങളോടും കൂടിയ ഒരു സമീപനരേഖ സർക്കാരിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിനാൽ ഈ പ്രമേയം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആവശ്യമില്ലാത്തതാണെന്നാണ് അഭിപ്രായം. ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ പ്രതിലോമ അംശങ്ങൾ ഭാഗികമായി മാത്രം പരാമർശിക്കുന്ന ഈ പ്രമേയം പ്രസ് ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട അംഗത്തോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: ശ്രീ. എം. വിജിൻ അങ്ങയുടെ പ്രമേയം പ്രസ് ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

ശ്രീ. എം. വിജിൻ: സർ, ഞാൻ പ്രസ് ചെയ്യുന്നില്ല.

മി. ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ: പ്രമേയം സഭയുടെ അനുമതിയോടെ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു.

(ii) സഹകരണ മേഖലയിലെ കേന്ദ്രസർക്കാർ കടന്നുകയറ്റം

ശ്രീമതി കെ. കെ. ശൈലജ ടീച്ചർ: സർ, "ഭരണഘടനയിലെ 7-ാം പട്ടിക 32-ാം ഇനപ്രകാരം സഹകരണം സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അധികാരപരിധിയിൽ മാത്രം വരുന്ന വിഷയമാണ്. കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ അതിതീവ്ര സ്വകാര്യവത്കരണ നയത്തിന്റെ ഫലമായി ലയനം വഴിയും നേരിട്ടുള്ള സ്വകാര്യവത്കരണം വഴിയും പൊതുമേഖലാ ബാങ്കുകളുടെ സേവനം സാധാരണക്കാർക്ക്, വിശേഷിച്ച് ഗ്രാമവാസികൾക്ക്, അപ്രാപ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കർഷകരുടെയും കാർഷിക മേഖലയുടെയും കാർഷികാധിഷ്ഠിത വ്യവസായങ്ങളുടെയും പൊതുവിൽ ദരിദ്രജന വിഭാഗങ്ങളുടെയാകെ ആശ്രയമായ സഹകരണ മേഖലയിൽ കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ഭരണഘടനാതീതമായ ഇടപെടൽ സഹകാരികളിലാകെ ആശങ്ക പരത്തിയിരിക്കുന്നു. ബഹു. സുപ്രീംകോടതിതന്നെ സഹകരണരംഗത്ത് കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ഇടപെടൽ ഭരണഘടനാതീതമെന്ന് അസന്നിഗ്ദ്ധമായി വ്യക്തമാക്കിയ സാഹചര്യത്തിൽ കേന്ദ്രസർക്കാർ പുതുതായി സഹകരണ മന്ത്രാലയം രൂപീകരിച്ചത് വൈദ്യനാഥൻ കമ്മിറ്റി മുതൽ നടത്തിയ അധികാര ദുർവിനിയോഗം ആവർത്തിക്കുന്നതിനാണെന്ന് സംശയിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സഹകരണം പൊതു പട്ടികയിലേയ്ക്ക് (കൺകറന്റ് ലിസ്റ്റ്) മാറ്റാൻ നീക്കം നടക്കുന്നുവെന്ന് മാധ്യമങ്ങൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത് സഹകാരികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയാകെയും ആശങ്ക വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.